

De vogels van Malta

Walther en Ulrike Thiede

Malta, gelegen in het midden van de Middellandse Zee, is volkomen onbekend bij buitenlandse ornithologen. Eveneens onbekend is, dat er op Malta een hele groep Malteser ornithologen enthousiast werkt voor de vogelbescherming, maar ook aan een serie wetenschappelijke onderzoeken.

De geschiedenis van de ornithologie op Malta

Al in 1843 publiceerde de Malteser Chevalier Antonio Schembri, die leefde van 1813 tot 1872, de eerste checklists van de vogels van Malta. Hij is dus de eerste Malteser ornitholoog. De volgende belangrijke figuur was Despott. Zijn 31 artikelen verschenen tussen 1915 en 1932, hoofdzakelijk in Italiaanse tijdschriften. Tegenwoordig zijn wij er van overtuigd, dat zijn waarnemingen van grote waarde zijn en een schat van gegevens bevatten.

De Britten hebben opmerkelijk weinig gepubliceerd over het vogelleven op Malta. Malta scheen niet de betovering te bezitten van andere tropische en afgelegen buitenposten van het Britse rijk. In werkelijkheid, echter, biedt Malta de ornitholoog een opwindend aantal problemen voor wetenschappelijk onderzoek. Gibb, die op Malta verbleef tijdens de Tweede Wereldoorlog, vulde de kennis aan gedurende de periode tussen Despott en de oprichting van de Ornithologische Vereniging van Malta.

De OVM werd in 1962 opgericht door Joe Attard en werd volledig onafhankelijk van de Natuurhistorische Vereniging van Malta in 1968. Er waren toen ongeveer 30 leden en

Het opschrift RTO staat op vele muren, torens, gebouwen en stenen op het platteland gekalkt. Het betekent 'Reservato', het gebied dat door een jager is gepacht, november 1974.

Foto: Walther Thiede.

nu in 1976 telt de vereniging ongeveer 160 Malteser leden. Als men dit aantal vergelijkt met een bevolking van 320.000, dan heeft Malta verhoudingsgewijs evenveel ornithologen als Zweden!

De Maltesers houden van vogels

Maar niet alleen het verhoudingsgewijs grote aantal ornithologen toont aan wat de gevoelens van de Maltesers zijn ten aanzien van de vogels. Deze gevoelens blijken ook uit de wijze waarop Vinken op de trek met moeilijk te hanteren netten worden gevangen (de ouderwetse vinkenbanen) en daarna in gevangenschap worden gehouden door de eigenaars van de netten. Zij hebben heel vaak een eigen kamer in het huis van de

De gebruikelijke schuilplaats van een Malteser vogelvanger die met netten vangt. Om het slagnet heen staan kooitjes met zingende lokvogels op steenhopen, november 1974. Foto: Walther Thiede.

eigenaar en worden goed onderhouden en door velen bewonderd. De hoge marktwaarde van bijvoorbeeld Appelvinken wijst hier ook op. De vele mooie verzamelingen van opgezette vogels van plaatselijke jagers, hoe misplaatst ook, geven dit eveneens aan.

Problemen bij de jacht

De bevolkingsdichtheid op Malta is 1000 per vierkante km. Het aantal jagers met een vergunning is ongeveer 8000. Maar het aantal jagers zonder vergunning is hoog. Men kan heel oude boeren aan het werk zien op hun akkers met een jachtgeweer binnen handbereik. Jongelui, stadsbewoners en gefrustreerde jagers zijn de ergste moordenaars. Zij missen de kennis van de echte jagers en de zelfbeheersing, die boeren en ontwikkelde mensen gewoonlijk bezitten. Zij schieten in het wilde weg op alles: tamme duiven, onschuldige voorbijgangers in beschermde parken of andere jagers. In de trektijd komen bloedige opstootjes voor en zelfs zwaluwen, piepers en kwikstaarten worden het slachtoffer van deze moordenaars.

Hoenders, stootvogels, ooievaars, reigers en andere grote vogels hebben vrijwel geen kans, als zij op Malta op de grond komen. Deze 'jagers' staan zelfs in een rij te wachten langs de grenzen van de weinige veilige plekken voor vogels, zoals Buskett Gardens, zonder te worden belet door de politie, die zelfs niet aanwezig is om de wet toe te passen.

Ongelukkigerwijs wordt een jachtvergunning afgegeven zonder een leertijd of een examen. Bovendien is zij te goedkoop. Per jaar kost zij maar 3,30 Malteser pond (f 24,—). In Duitsland bijvoorbeeld moet de toekomstige jager een half jaar lang één avond per week lessen volgen om alle voorschriften en het gebruik en onderhoud van wapens te

Malteser sticker t.b.v. stootvogelbescherming.

leren. Verder moet hij jachtwild en hoenders herkennen en ten slotte een schriftelijk examen en een schietexamen afleggen. Gemiddeld slaagt een derde van het aantal kandidaten.

Gedurende de trektijd is heel Malta, behalve de steden, een jacht- en vanggebied. Overal zie je de letters RTO op muren, torens en stenen geschilderd. Het betekent 'reservato', een plek waar jagers zitten te wachten, maar voor vogels betekent het niet reservato!

De noodzaak om de wetten uit te voeren en de bevolking op te voeden

Al vanaf 1911 bestaan er vogelbeschermingswetten op Malta. Door de jaren heen zijn deze wetten nog verbeterd. Het eiland Comino werd bijvoorbeeld volledig beschermd in 1969 en dit jaar werd de beschermde strook om Buskett Gardens uitgebreid om de jagers op een afstand te houden. Maar men houdt zich niet aan deze voorschriften en de politie doet er niets aan.

Waar men wel iets aan doet zijn: het verbod om kooi-vinken te importeren en het verbod van bepaalde soorten ammunitie. Waar niets aan gedaan wordt zijn talloze overtredingen

De vinker controleert zijn netten na een mislukte slag met zijn netten. Achter het muurtje op de achtergrond is zijn schuilplaats, november 1974. Foto: Walther Thiede.

betreffende het schieten en houden van beschermde vogels, zoals Roodborsten, kwikstaarten en IJsvogels en voortdurende schendingen van de wet door het schieten in beschermde gebieden van buitenaf en in de gebieden zelf.

Nu de kwestie van het opvoeden van de bevolking; de vogeljacht en de vogelvangst zijn al honderden jaren een vrijetijdsbesteding voor de Maltesers. Toen de bevolkingsdichtheid gering was, was de druk op de vogels door de mens te verwaarlozen. Maar de bevolkingsdichtheid van nu, de welgesteldheid van de bevolking, die haar de gelegenheid biedt er dure geweren en netten op na te houden, en het toenemen van de vrije tijd, dwingen ons de druk op het natuurlijk milieu in de hand te houden.

De pogingen van de regering, de scholen en de kerk om de bevolking op te voeden moeten gericht worden op een beter inzicht in

Opvoedingswerkzaamheden van de OVM

Al vanaf het begin van haar bestaan heeft de OVM er alles aan gedaan om de vogelbescherming en het idee van de beperkte en geleide jacht te bevorderen.

De vereniging geeft nu minstens één keer per jaar een poster in kleur uit, die een bepaalde vogel afbeeldt en de reden voor de bescherming er van aangeeft. Deze posters worden op de borden van scholen, politiebureaus, openbare gebouwen en instellingen geprikt. Twee van deze posters waren bijzonder doeltreffend:

de Roodborst (1971 en 1973)

Roodborsten, sinds 1911 beschermd door een wet waar niemand zich aan hield, werden elk najaar gevangen met speciale strikken en in een kool gezet door vele Maltesers. Door hun teerheid stierven zij natuurlijk allemaal binnen enkele weken of

Posters ter bescherming van Roodborsten, tegen het schieten van broedende pijlstormvogels en ter bescherming van stootvogels.

de rol van de mens in de natuur en de verplichtingen van de mens jegens de natuur. Voor het ogenblik moet de regering als eerste maatregel een examen voor jagers instellen, de prijs van de jachtvergunning verhogen en iedere jager verplichten bij een natuurbeschermingsinstantie te melden wat hij geschoten heeft.

Andere doelstelling voor de nabije toekomst:

- het instellen van jachtseizoenen. Het is een onmogelijke situatie dat Malta het laatste land in Europa is, dat hier geen regeling voor getroffen heeft.
- het oprichten van speciale vogelreservaten, zoals bijvoorbeeld Ghadira.
- de opvoeding van de jongere generatie ten aanzien van de bescherming van vogels en van het milieu.

maanden. Toen de vervaardiger van deze strikken in 1970 aan een advertentiecampagne voor zijn produkt begon, besloot de OVM dat dit te gek was. Zij gaven de poster uit, waar op stond: Waarom moet hij in een kool? U geniet ervan in uw tuin en buiten op het platteland. Het is een zeer nuttig dier voor de landbouw. Het is jammer, dat er elk najaar duizenden gevangen worden, waarvan de meeste in de kortst mogelijke tijd doodgaan. Met een extra grote letter volgde de inhoud van het wetsartikel.

Tegelijkertijd gaf de OVM een persbericht uit aan alle kranten, waarin deze onwettige handelingen veroordeeld werden. Sedertdien is de vervaardiging en de verkoop van deze strikken stopgezet en het vangen van Roodborsten voor koolen verminderde snel. Ver-

Malteser sticker met de Blauwe Rotslijster als embleem van de MOS.

geleken met de meer dan 20.000 Roodborsten, die in oktober en november 1970 werden gevangen, zijn het er nu ongeveer 1000.

De pijlstormvogels, *Procellaria diomedea* en *Puffinus puffinus* (zomer 1974)

Beide pijlstormvogels werden op zinloze wijze het slachtoffer van onsportieve 'jagers', die hen voor de aardigheid afschoten. Zij huurden in het weekend een boot en wachtten in de buurt van de broedkolonies, versholen achter de rotsen. Wanneer de laagvliegende vogels thuis kwamen, vonden zij het leuk om ze af te schieten. Op de poster stond: Waarom moeten de pijlstormvogels afgeschoten worden? Pijlstormvogels broeden in ons land en hun aantal neemt af. Honderden worden er aan zee op zinloze wijze afgeschoten. Pijlstormvogels zijn geen jachtwild.

Het onwettige schieten op broedende pijlstormvogels hield spoedig op en men ziet het tegenwoordig nog maar sporadisch.

Andere onderwerpen van de posters van de OVM-compagne zijn geweest:

de Blauwe Rotslijster, voorjaar 1973; de Kauw, januari 1975; de Kerkuil, 1972; de stootvogels, januari 1974; het schieten en strikken, najaar 1975.

De laatste poster toont andere mogelijkheden in plaats van jagen en strikken: het luisteren naar de zang van de vogels, het waarnemen en fotograferen van vogels.

Een tweede manier om onze boodschap uit te dragen is de verkoop van auto-stickers. De laatste sticker, gemaakt in het voorjaar van 1976, heeft als opschrift in het Maltees: 'stootvogels zijn geen jachtwild'. De Hawk Trust van Groot-Brittannië heeft bijgedragen in de kosten.

Leden van de OVM en de Natuurhistorische Vereniging van Malta schrijven wekelijks een halve pagina in het dagblad 'Times of Malta'

en eens in de veertien dagen een kolom in het zondagsblad 'It-Torca', dat sinds januari 1975 in het Maltees verschijnt. De kolommen zijn getiteld 'Ons Natuurlijk Milieu en Leven met de Natuur'. Deze artikelen zijn gemakkelijk te lezen en leerzaam voor het grote publiek.

Ingezonden stukken zijn een vaak gebruikt middel om de doelstellingen en ideeën van alle natuurliefhebbers te verklaren.

Ten slotte kwamen de huidige voorzitter van de OVM en daarvoor lange tijd secretaris en J. V. Muskat, de OVM-vertegenwoordiger op Gozo, beiden op het televisiescherm in vervolgprogramma's voor het onderwijs. Deze goed voorbereide programma's werden niet alleen door de kinderen goed ontvangen, maar ook door vele ouders.

De OVM moet dus beschouwd worden als een van de meest enthousiaste ornithologische verenigingen met moderne opvattingen en methoden. Deze vereniging verdient zeker ons aller hulp en aanmoediging.

De jongerenafdeling

Het is zeker niet overdreven als men zegt, dat het percentage jongere leden in een vereniging haar vooruitzichten en toekomst bepaalt. Gelukkig telt de OVM 80 jonge leden, hetgeen 50% betekent van de Malteser leden. Wij kregen de gelegenheid met sommige van deze jonge leden samen te werken en op excursie te gaan. En wij ontdekten, dat er velen waren die belangstelling hadden voor wetenschappelijk onderzoek en beschermingswerk. Wegens de ecologische omstandigheden op Malta had trekonderzoek de overhand, zoals bijvoorbeeld het ringen en het noteren van de zichtbare trek van

Hier ontvangt de winnares van de schoolwedstrijden van de OVM, Carmen Daill, de eerste prijs uit handen van de onderdirecteur van het Malteser Departement van Onderwijs, de heer Farrugia.

Foto: Labour Book Shop, Valetta.

stootvogels over Malta. Maar het kostte geen moeite om enige van de jonge leden mee te laten doen aan een studie over de slaaptrek van Spaanse Mussen.

Deze jonge leden doen ook mee aan straatdemonstraties tegen de volmaakt zinloze vernietiging van vogels door onopgevoede 'jagers' en verzamelaars. Zij slaagden er in een club van vogelverzamelaars van een middelbare school en een HTS om te zetten in een club voor veldwaarnemingen.

Minderjarigen zijn ook niet bang om mee te doen aan beschermingswerk. Een meisje van 15 jaar, Colette Cumbo uit San Gwann, sprak een typische plattelandspaffer aan en had een gesprek met hem. De 'Times of Malta' nam haar interview op in het nummer van 25 augustus 1975. Wij herhalen hier enige antwoorden, die typerend zijn voor dit soort 'jager': 'Wanneer de doortrek van tortels slecht is — dit seizoen heb ik er pas vier geschoten —, moet ik op alles schieten wat voor mijn geweer komt. Waarom? Omdat ik me dan genomen voel en boos ben dat ik bijna 200 Malteser pond (f 1430,—) heb uitgegeven of verloren voor een jachtseizoen, waarin ik er maar vier heb buitgemaakt.'

'Als je graag verzamelt, maakt het niet uit of de vogel een zeldzame stootvogel is of één van de bedreigde soorten of zelfs dat hij wettelijk beschermd is. Voor mij persoonlijk maakt dat niets uit, als ik toevallig die vogel wil hebben dan zal ik niet aarzelen hem te schieten. Zelfs als het onwaarschijnlijke mocht gebeuren, dat ik er voor beboet word. Volgens mij zijn kleine vogels, mussen en stootvogels schadelijk...'

De jongerenafdeling helpt bij het herbebossingsplan.

Dit is zwaar werk op een kale rotsachtige bodem. Malta wordt vaak een rotseland genoemd waar het altijd waait en het is uiterst belangrijk overal bomen te planten, waar dat maar mogelijk is.

De jonge leden komen elke maand bij elkaar voor een lezing en een excursie. Zij geven hun eigen blaadje uit, 'L-Ghasfur', hetgeen 'De Vogel' betekent. In 'L-Ghasfur' treffen wij leerzame artikelen aan over manieren om vogels waar te nemen en de voornaamste gegevens over het leven der vogels. De OVM geeft ook geld voor het houden van wedstrijden op de Malteser scholen. Wij waren als gasten aanwezig bij de bijeenkomst in oktober 1975, toen de prijswinnaars onder de schooljongens en -meisjes hun prijzen in ontvangst namen. Zij waren vergezeld van hun trotse ouders en familieleden en hun gedichten en opstellen werden in het openbaar voorgelezen. Alle opstellen gingen over de betekenis die het vogelleven en het buitenleven voor hen hadden.

De prijzen werden uitgereikt door de onderdirecteur van het Malteser Departement van Onderwijs. In zijn toespraak wees de heer Garrugia er op hoe zeer de onderwijsautoriteiten op Malta belang stelden in het werk van de jongerenafdeling van de OVM en hoe zeer zij waardering hadden voor hun onvermoeide pogingen om andere jonge mensen op te voeden en hun tot voorbeeld te zijn. En de onderdirecteur maakte verder duidelijk, dat in wezen slechts de opvoeding van de jongere generatie het kwaad van nu kan stuiten. De beste wetten zijn krachteloos, als de mensen zich er niet aan willen houden of de bedoeling ervan helemaal niet begrijpen.

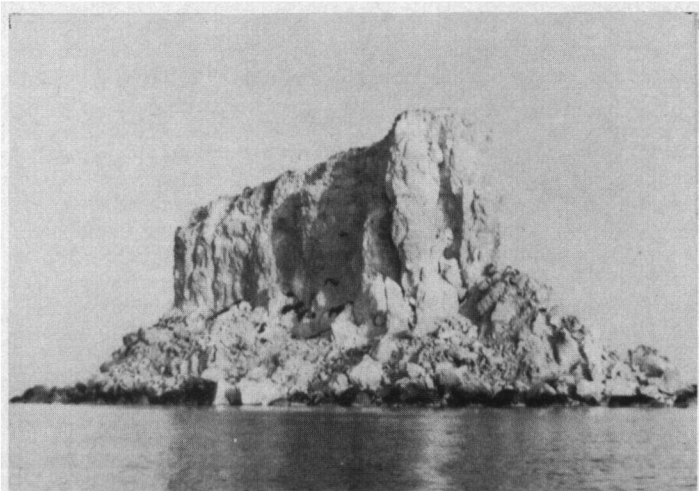

Leden van de jeugdafdeling van de OVM bezig met vrijwillig herbebossingswerk in Ghadira.

Foto: J. Azzopardi.

Op het eilandje Filfla bevinden zich broedkolonies van het Stormvogeltje, Kuhls en Noordse Pijlstormvogel. De laatste twee soorten worden helaas sterk vervolgd. Filfla is geen beschermd gebied of een natuurreservaat.

De wetenschappelijke betekenis van Malta en de wetenschappelijke activiteiten op dit eiland.

Er is een opvallend verschil in het karakter van de fauna van de twee buureilanden Sicilië en Malta: waar Sicilië rijk is aan verschillende biotopen en goed begroeid met bossen en bomen en met andere aantrekkelijke plaatsen, mist Malta deze verscheidenheid en is meer of minder een door de wind geteisterd steenachtig eiland van kleine omvang in de oceaan. De vegetatie is schaars en daardoor is de landfauna sterk beperkt en — in bepaalde groepen — onstabiel. Van vlinders leven meer dan 100 soorten op Sicilië, maar slechts 19 op Malta en in de laatste 130 jaar veranderde de samenstelling van de vlinderfauna van Malta opvallend en regelmatig (Valetta 1971). Trekkende soorten die Malta passeren of er gedurende een bepaalde periode blijven zijn er genoeg

zowel onder de vogels als onder de vlinders. Het is geen verrassing dat dit zijn weerslag heeft gevonden in de wetenschappelijke activiteiten van de Malteser ornithologen.

Het is te danken aan het karakter van het aanwezige vogelleven op Malta dat de ringactiviteiten altijd de belangrijkste waren. De Ringgroep is nu in zijn twaalfde jaar en tot en met 31 december 1974 ringde zij 44.467 vogels. Het ringwerk geschiedt in de vrije tijd van de ringers, vroeg in de morgenuren, op zondagen en vakanties. De hele groep bestond aan het eind van 1974 uit elf actieve leden. Allen waren grondig getraind en geëxamineerd zoals geëist wordt door de wetten van de British Trust for Ornithology. Het moet vermeld worden dat de ringers, evenals in Nederland, voor hun ringen moeten betalen. Hun enthousiasme is opvallend. Dit voorjaar introduceerde de Malta Ornithological Society haar eigen ringen en beëindigde het gebruik van Engelse ringen. Zij

Ghadira, het enige zoetwatergebied van betekenis op Malta en van vitaal belang voor de trekvogels.

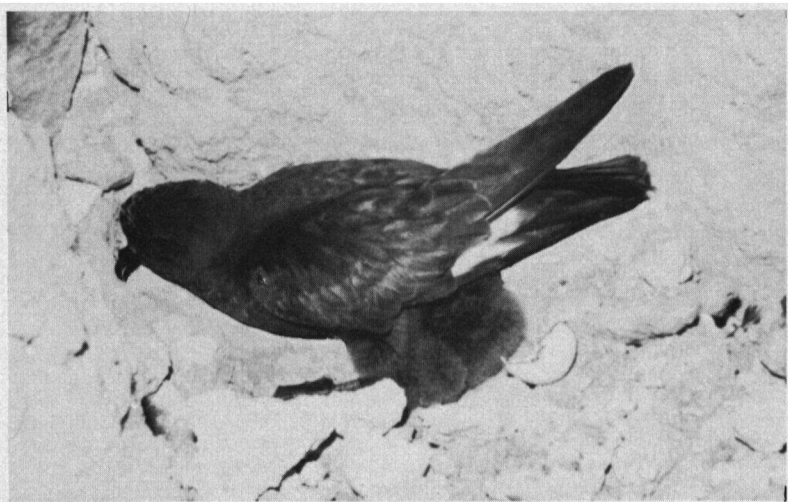
De Kuhls Pijlstormvogel broedt in spleten aan de buitenzijde van Filfla's rotsen. Vroeger werd het eiland gebruikt door de NATO-vloot voor legeroefeningen, waardoor het aantal broedvogels helaas sterk in aantal is verminderd.

trad ook officieel tot de Euring toe. Hiermede kwam een opmerkelijke periode van successen tot een goed einde. Er bestaat geen twijfel dat deze uitslag de banden tussen de actieve vogelwachters en -beschermers en het publiek verder zal versterken. Het ringen is natuurlijk op zichzelf geen eindpunt. Het is een methode, ontwikkeld om de bijzonderheden te bestuderen van de vogeltrek over de eilanden van Malta en speciaal van de trans-Sahara-trek. Het is niet nodig om te zeggen, dat de Malteser ringers alle mogelijke gegevens verzamelen, zoals vleugelmaten, lichaamsgewichten, rui. Moreau heeft de belangrijkheid van Malta beklemdoond voor de studie van de trans-Sahara-trek. En hij vermeldt speciaal de resultaten van gewichten en terugvangsten die reeds op Malta verkregen zijn. In de toekomst zal het ornithologisch onderzoek gericht worden op de bestudering van

het gedrag van overwinterende palaearticke trekvogels, het gedrag van de vogels tijdens hun tijdelijk verblijf gedurende de trek en van hun fysiologie. De hoge eisen die door de trans-Sahara-trek gesteld worden aan het stofwisselingsmechanisme (organisme) zouden gemakkelijk op Malta bestudeerd kunnen worden, hetgeen niet geldt voor de andere Middellandse-Zee-landen en -kusten. De vestiging van een wetenschappelijk laboratorium op Malta, dat zich richt op de studie van de vogelfysiologie gedurende de trek, zal de gecombineerde hulp vragen van andere Europese fondsen en instituten. Dank zij het feit dat de Maltese ornithologen het gehele jaar door ringen, worden biologie, morfologie en trek van de broedvogels van Malta (Kleine Zwartkop, Brilgrasmus, Kortteenleeuwerik) al gedurende enige jaren intensief bestudeerd. Wij zijn er van overtuigd dat de Malteser ornitholo-

Stormvogeltjes broeden in een groot aantal op Filfla. De brokstukken van de rotsen verschaffen deze soort broedgelegenheid.
Foto: J. Sultana.

gen goed werk doen voor de bescherming en het wetenschappelijk onderzoek. En de beste wijze om hen te helpen is hen fondsen te verschaffen voor hun verschillende opvoedende en wetenschappelijke bezigheden. Zij zijn op de goede weg.

● Dr. Walther Thiede & Dr. Ulrike Thiede, Fliederstrasse 2, D-428-Borken/W., Duitse Bondsrepubliek.

LITTERATUUR:

1. Persoonlijke gesprekken met Malteser ornithologen gedurende bezoeken aan Malta in november 1974 en september-oktober 1975. In het bijzonder met de president van de MOS, toendertijd J. M. Attard, met J. Sultana, C. Gauci, B. K. German, V. Sammut. Wij zijn dankbaar voor voortdurende hulp en begeleiding.
2. Plaatselijke publicaties:
The Malta Bird Observatory Rep. for 1966 (1967). 20 pag. Afgesloten.
The Malta Orn. Soc. Annual Rep. (= The Natur. Hist. Soc. Malta, Orn. Branch) no. 1 for 1963 (1964 — 6 for 1967 (1968)). Afgesloten.
Newsletter. Orn. Section resp. MOS (in Natur. Hist. Soc. Malta) 1967, maandelijks. Afgesloten.
Malta Orn. Soc. Quart. Bull. 1 (1968) — 2 (1969) = 8 numbers. Afgesloten.
L-Ghasfur (gestencilde editie) 1 (december 1973) — 8 (september 1975).
L-Ghasfur (gedrukte editie) 1 (januari 1972) — 2 april 1975), afgesloten.
Il-Merill no. 1 (april 1970) — 16 (december 1975).
Times of Malta.
3. Posters, uitgegeven door de MOS.
4. Moreau, R. E. (1968): The preliminary achievements of the M.B.O. Malta Orn. Soc. Quart. Bull. 1: 3, 6-8.
5. Sultana, Joe (1971): Bird situation in Malta. Bull. Int. Council. Bird Press. 11, 256-259.
6. Sultana, Joe, Charles Gauci & Mark Beaman (1975): A Guide to the Birds of Malta. A comprehensive checklist. With full biography. Valetta 1975. XVI + 192 pag.
7. Valetta, A. (1971): The Butterflies of the Maltese Islands. Valetta (Muscat). 64 pag.
8. Thiede, W. & U. Thiede (1976): Der gegenwärtige Stand der wissenschaftlichen und praktischen Vogelkunde in Malta. Die Vogelwelt 97: 15-21.
9. Roberts, E. L. (1954): The Birds of Malta. 168 pag.
10. DeLucca, C. (1969): Revised Checklist of the Birds of the Maltese Islands. E. W. Classey, Hampton, Middlesex, UK.
11. Sultana, Joe & Charles Gauci (1970): Bird Studies on Filfla. MOS, Valetta.
12. Bannerman, D. A. & G. Vella Gaffiero (1976): Birds of the Malta Archipelago. Uitg. Natural History Museum, Malta.
13. Saliba, Louis J. (1975): Environmental conservation problems in Malta. Naturopa No. 22: 20-22.

Van de 300.000 inwoners op Malta zijn er zeker 40.000 jagers. Er wordt voor plezier gejaagd. Hiervan wordt voornamelijk alleen de Tortelduif geschoten om op te eten. Op circa 120 vierkante mijl wordt door deze jagers op alles geschoten. Ze zijn zo fanatiek dat ze zelfs op vleermuizen en libellen schieten. Vroeger verscheen de Tortelduif er in wolken, nu zijn er nog maar bitter weinig. De nationale vogel, de Blauwe Rotslijster, wordt er veel geschoten, omdat deze vogel de konijnen schijnt te waarschuwen als de jagers in aantocht zijn. Waar men niet dicht genoeg bij de nesten in de rotsen kan komen, maakt men gebruik van een boot. Het gaat hoofdzakelijk om de 'jachtsport'. Ook wordt er wel met vinkenbanen gevangen.

Haviken, valken, Wespdiëven en andere stootvogels, Hoppen, Bijeneters, Wielewalen, Spreeuwen, Wulpen, Veldleeuweriken en zwaluwen worden genadeloos neergepakt. Zelfs kinderen van 12 jaar kan men al met een jachtgeweer zien lopen, soms in gezelschap van hun vader. Maar ook de leraren en de priesters geven het slechte voorbeeld door op vogels te schieten. Er bestaat geen jachtseizoen op Malta. Bossen en bergen zijn geen beschermde gebieden. De jagers schieten wanneer en waar zij maar willen. Veel politiefunctionarissen zijn zelf vogelja-

ger en gaan daarom het jagen zonder vergunning niet goed tegen.

De Blauwe Rotslijster wordt uitgehaald om als huisdier te dienen. De beroemde valkenkolonie bij Ta Hida, Gozo is gedurende de laatste jaren volkomen uitgeroeid door de nietsontziende jagers. De geestelijken moeten helpen aan de opvoeding van het volk het zal priesters verboden moeten worden op vogels te jagen.

Het doet me genoegen dat de Stichting 'Het Vogeljaar' reeds in oktober 1974 brieven heeft verzonden aan de premier, de gouverneur en de bisschoppen van Malta en Gozo in verband met de 'Proposals governing firearms, shooters, birds and birdprotection' van de National League For The Preservation Of Birds And Their Environment van april 1974.

● Frank Thuman, Malta.

De Haarlemse stichting 'Werkgroep het Milieuvarken' hield van 27 september tot en met 4 oktober 1976 een landelijke 'trekvoegelmanifestatie'. In Amsterdam, Utrecht, Amersfoort, Boxtel en Bloemendaal werden handtekeningen verzameld tegen de trekvoegelmoord in Italië en op de werelddierendag (4 oktober) aangeboden aan de directeur-generaal van volksontwikkeling en recreatie, de heer Verhoeven.